

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 17 JANUARI 2002

inzake

**het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de wet van 13 juli 1987
betreffende het kijk- en luistergeld en het voorontwerp van ordonnantie
houdende hervorming van de gewestbelastingen**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 13 JULI 1987 BETREFFENDE HET KIJK- EN LUISTERGELD EN HET VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE HERVORMING VAN DE GEWESTBELASTINGEN.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 januari 2002

AANHANGIGMAKING

Dhr. Guy Van Hengel, Minister van Financiën, Begroting, Openbaar Ambt en Externe Betrekkingen, heeft overeenkomstig artikel 6, § 2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het advies van de Raad inzake het voormelde voorontwerp van ordonnantie gevraagd.

Nadat het Uitgebreid Bureau « Gewestelijke fiscaliteit » dit document op 10 januari 2002 heeft onderzocht en besproken, heeft de Economische en Sociale Raad tijdens zijn Plenaire zitting van 17 januari 2002 het volgend advies geformuleerd.

I. ADVIES

De Raad sluit zich volledig aan bij het initiatief van de Regering om het belastingpercentage van het Kijk- en Luistergeld tot nul te herleiden.

Niettemin verzet het VOB zich ertegen dat de compensatie van deze maatregel, die de particulieren ten goede komt, zich vertaalt in een aanzienlijke verzwaring van de fiscaliteit ten laste van de ondernemingen.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties wijzen erop dat de fiscale verhoging ongeveer 5400 ondernemingen zou treffen, die meer dan 300 m² gebruiken, evenals industrieterreinen van meer dan 2500 m². Voor hen zou deze verhoging 28 % van de oorspronkelijke belasting bedragen, hetzij een globaal bedrag van € 13.435.829.

Ze zou ook de handelaars, de dienstverleners en de beoefenaars van vrije beroepen treffen, die weliswaar kleinere oppervlakten gebruiken en die hun fiscale lasten zien verdrievoudigen als particulier, als bewoner van een professioneel gebouw en desnoods ook nog als huurder die de fiscale verplichting van de eigenaar nakomt. Zo mag men aannemen dat bijvoorbeeld één vijfde van de handelaars een dubbele belasting zullen moeten betalen, enkel omdat ze hun beroep onder een vennootschap uitoefenen. Bovendien zullen sommigen geen recht hebben op de kosteloze ophaling van hun afval, gezien het Agentschap Net Brussel niet verplicht is afval gratis op te halen als dat voortspuit uit een economische activiteit. Het Agentschap verzekert wel de ophaling mits het afsluiten van een contract en mits betaling van een retributie van € 3.5/100 liter op basis van de werkelijke hoeveelheid afval.

Ten slotte zou een handelaar die een klein pand in een winkelgalerij huurt zowel de forfaitaire belasting als bezetter van het pand moeten betalen, evenals zijn aandeel in de eigenaarsbelasting en zijn bijdrage aan het Agentschap Net Brussel.

De dienstverleners of de beoefenaars van vrije beroepen - die vaak hetzij de enige aandeelhouder van hun vennootschap, hetzij de hoofdaandeelhouder zijn - zullen dan weer automatisch een dubbele belasting betalen wanneer ze hun activiteit uitoefenen op een andere plaats dan waar hun gezin gevestigd is, en zelfs een drievoudige belasting wanneer zij eigenaar zijn van een ander onroerend goed dat zij voor commerciële of beroepsdoeleinden verhuren.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties keuren deze strategie, die reeds in heel wat gemeenten wordt toegepast, eveneens volledig af omdat deze de budgettaire gevolgen van fiscale initiatieven ten gunste van de particulieren systematisch op de ondernemingen wil afwentelen.

Ze vrezen heel in het bijzonder dat deze nieuwe fiscale maatregelen, die zwaar op de economische operatoren wegen, de aantrekkelijkheid van Brussel voor de ondernemingen en de investeerders in het gedrang zouden brengen ten gunste van de andere gewesten.

De economische operatoren kunnen immers niet bijdragen tot de ontwikkeling van de gewestelijke economie en de tewerkstelling wanneer de gewestelijke en gemeentelijke fiscaliteit ongeordend is en de cumul van belastingen leidt tot een onaanvaardbare concurrentievervalsing tussen de gewesten en in deze gewesten tussen de gemeenten.

In het Vlaams Gewest werd het Kijk- en Luistergeld overigens zonder compensatie afgeschaft.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties onderstrepen heel in het bijzonder dat het Ontwerp van Gewestelijk Bestemmingsplan, dat momenteel het onderwerp is van een openbaar onderzoek en dus geldigheid heeft, bevestigt dat "het economisch beleid niet van het tewerkstellingsbeleid kan worden losgekoppeld" en bijgevolg de dynamisering van de economie door "het installeren van een ondernemingsvriendelijk klimaat" als een prioriteit beschouwt.

Dit ontwerp van GewOP verklaart dat **"het Gewest een gunstig fiscaal regime voor de economische activiteit zal ondersteunen"** en dat "de oprichting van een observatorium voor de fiscaliteit zal toelaten om de aard en de evolutie van alle vormen van belastingen en fiscale druk, gemeentebelastingen en gewestelijke belastingen te analyseren, zowel in Brussel als in de andere Gewesten ».

Dit ontwerp van GewOP beveelt eveneens een reeks maatregelen aan om de huisvesting boven de handelszaken te bevorderen.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties geven in dit opzicht het voorbeeld van de fiscale toestand van de ondernemingen, die op het grondgebied van de Stad Brussel gevestigd zijn en waarvan de belastingverhoging waaraan zij sedert mei 2001 onderworpen zijn, gewestbelasting inbegrepen, meer dan € 24 miljoen bedraagt. Deze toestand strookt noch met de geest, noch met de letter van het ontwerp van GewOP.

Ze dringen erop aan dat de Regering zich heel in het bijzonder in deze materie aan de doelstellingen houdt, die in het ontwerp van GewOP worden opgesomd en die zij delen.

Ter aanvulling en in verband hiermee zouden de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties niet kunnen aanvaarden dat de eventuele uitbreiding van de belastingvrijstellingen, om welke reden dan ook, door een nieuwe verzwaring van de belastingheffing op alle economische operatoren zou worden gefinancierd.

De representatieve werknemersorganisaties verheugen zich erover dat het belastingpercentage van het Kijk- en Luistergeld tot nul werd herleid en dat deze maatregel door een verhoging van de gewestbelasting werd gecompenseerd. Deze vormt immers een betere grondslag voor de belastinginning. Het voorstel heeft tot gevolg dat de eerlijke burger minder belastingen zal betalen dan voorheen. In verband met de bewoners die geen ontvanger hadden, gelooft het ACV niet dat vrijstellingen van sociale aard diegenen zouden kunnen helpen die omwille van een zeer geringe koopkracht niet uitgerust waren.

Anderzijds is **de Raad** unaniem van oordeel dat een **dubbele betaling** voor de **handelaars** die hetzelfde gebouw als dat van hun handelszaak bewonen buitensporig is, des te meer daar de handelaars die deze keuze maken bijdragen tot de stadsontwikkeling.

II. VOORSTELLEN VANWEGE DE REPRESENTATIEVE WERKGEVERS- EN MIDDENSTANDSORGANISATIES

In verband met de handelszaken

1. Verblijfplaats en beroepsactiviteit

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties stellen voor dat de handelaars-gezinshoofden, die hun beroepsactiviteit uitoefenen op de plaats waar ze verblijven, aan één enkel stelsel zouden worden onderworpen ongeacht de juridische vorm waaronder ze hun beroepsactiviteit uitoefenen.

Ze stellen voor om het artikel 3, § 2 van de ordonnantie van 23 juli 1992 door het volgend artikel 3, § 2 te vervangen :

"De belasting voorzien in artikel 5 is niet verschuldigd door het gezinshoofd dat een gebouw of een deel ervan bezet, wanneer hijzelf of een lid van zijn gezin de belastingen verschuldigd zijn waarvan sprake in artikel 6, *en dit omwille van de beroepsactiviteiten die hij uitoefent in het gebouw of een deel ervan dat binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen is.*

De onderhavige vrijstelling is ook van toepassing als de beroepsactiviteit wordt uitgeoefend in het raam van een vennootschap waarvan minstens 75 % van de gewone of sociale aandelen eigendom zijn van het gezinshoofd, zijn nakomelingen, zijn aangenomen kinderen of zijn voorouders".

2. De bijdrage in verband met de bezettingsbelasting

De handelaar, die een contract heeft afgesloten met het Agentschap Net Brussel of met een gespecialiseerde privé-onderneming, zou van de vrijstelling van de bezettingsbelasting moeten kunnen genieten.

In dit geval zou de handelaar de gewestbelasting betalen als gezinshoofd, evenals de bijdrage voor zijn handelspand.

3. De belasting op de handelszaken in de winkelgalerijen

Twee oplossingen kunnen worden overwogen :

- vrijstelling van de bezettingsbelasting voor de handelaars die ingevolge een overeenkomst de eigenaarsbelasting betalen ;
- verbetering van de belastinginning door de oppervlakte van de huurcel als belastinggrondslag te nemen.

In verband met de dienstverleners en de beoefenaars van vrije beroepen

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties vragen dat de dienstverleners en de beoefenaars van vrije beroepen en tevens gezinshoofden, die hun beroepsactiviteit uitoefenen op de plaats waar ze verblijven, aan één enkele belastingheffing zouden worden onderworpen ongeacht de juridische vorm waaronder ze hun beroepsactiviteit uitoefenen.

III. VOORSTELLEN VANWEGE DE REPRESENTATIEVE WERKNEMERS-ORGANISATIES

De representatieve werknemersorganisaties staan positief tegenover de **vrijstellingen** van de gewestbelasting, maar vindt dat deze ook rekening zouden moeten houden met de sociale toestand en niet alleen met de familiale of gezondheidstoestand. Ze zijn immers van mening dat ook de kwetsbare sociale groepen (zoals bijvoorbeeld de leefloontrekkers) voor deze vrijstelling in aanmerking zouden moeten komen.

De representatieve werknemersorganisaties voelen zich minder betrokken bij een belasting die de **ondernemingen** treft (belasting ten laste van de bezetters van een bebouwde eigendom en de houders van reële rechten op bepaalde gebouwen). Indien er dan toch een verhoging op de ondernemingen moet worden doorgevoerd, dan stellen ze voor om deze aan eerder aan de ondernemingsresultaten, dan wel aan het kadastraal inkomen te koppelen. De verhoging zou die ondernemingen moeten treffen, die aanzienlijke winsten boeken.

*
* *